

άγιας Βαρβάρας και μοιραζόμενον εις τὰς συγγενικάς και φιλικὰς οικογενείας Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Μάλαρ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ. Σουφλ. κ.ά.) Συνών. βάρβαρα.

3) Πτηνόν τι ἄγριον Θράκ. (Αἰν.)

4) Πτηνόν τι οἰκιακὸν Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. (Σητ.)

βαρβάρα ἡ, Νίσυρ.—ΑΤανάγρ. Σπογγαλ. 59 βερβέρα Ἡπ. Κρήτ. βιρβέρα Μακεδ. (Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Λέξις πεποιημένη. Πβ. και ΦΚουκουλ. ἐν Ἀφιερ. εις ΓΧατζιδ. 39.

1) Φλυαρία Κρήτ.: Ἀμα κινήση τὴν βερβέρα δὲ σ' ἀφίνει νὰ φύγη Κρήτ. Συνών. *βαρβαρίσμα 1, *βαρβαρίστω, βαρδάρισμα. β) Μετων. φλύαρος Κρήτ.: Ἐκίνησ' ἡ βερβέρα και δὲν ἀφίνει ἄλλον νὰ μιλήσῃ. Συνών. *βαρβάρης 2, *βαρβαρίστης, βαρδάρης. γ) Γυνὴ φλύαρος Νίσυρ. Συνών. *βαρβάρω. 2) Ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησίας Νίσυρ. 3) Δικλείς τῆς περιεφαιαίας τοῦ δύτου ἐκ τῆς ὁποίας ἐξερχόμενος ὁ ἄηρ παράγει φουσαλίδας ΑΤανάγρ. ἐνθ' ἄν. 4) Μέγας φόβος, τρόμος (ἡ σημ. ἐκ τῶν ἀκαθορίστων φθόγγων τοὺς ὁποίους ἐκφέρει ὁ καταλαμβάνόμενος ὑπὸ τρόμου) Ἡπ. Μακεδ. (Σισάν.): Πῆρε βερβέρα ὁ κόσμος Ἡπ. 5) Ἐκφοβισμὸς Μακεδ. (Σισάν.): Ἀπὸν τέτοιες βιρβέρις δὲν παίρν' τὸν δικό μ' τὸν κιφάλ'. Συνών. *βαρβαρίσμα 2, φοβέρα. 6) Ζῶον σαρκοφάγον μικρὸν και δειλὸν Στερελλ. (Αἰτωλ.)

βάρβαρα τά, Ἰων. (Ἐφεσ.) Κῶς.

Ἐκ τοῦ ὄν. Βαρβάρα.

Ἰδιαίτερα φαγητὰ ἡ γλυκύσματα παρασκευαζόμενα τὴν 4 Δεκεμβρίου ἑορτὴν τῆς ἁγίας Βαρβάρας. Συνών. Βαρβάρα 2.

βάρβαρα ἐπίρρ. κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βάρβαρος.

Κατὰ τρόπον βάρβαρον, ἀγροίκως, βαναύσως, σκληρῶς: Φέρεται βάρβαρα ἔς τοὺς ἄλλους. Δέρνει βάρβαρα.

***βαρβάρakas** ἐπίθ. βαρβάλακας Νίσυρ.

Λέξις πεποιημένη.

Ὁ ὁμιλῶν μεγαλοφώνως ἡ ὁ φλυαρῶν. Συνών. φωνακλᾶς.

βαρβαραλαξία ἡ, Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βαρβαραλάζω.

Ἀλαλαγμός, θόρυβος, ὀχλοβοή. Συνών. βαρβατάρισμα.

***βαρβάρas** ἐπίθ. βιρβέρας Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. βαρβάρα.

Ὁ προκαλῶν τρόμον. Τὸ Βιρβέρας και ἐπών. Μακεδ. (Βλάστ.)

βαρβαγαροῦ ἡ, Κατπ.

Ἀγνώστου ἐτύμου. Κατὰ RDawkins Modern Greek in Asia Minor 588 πιθανῶς ἐκ τοῦ βάρβαρος και κα-κὴ (γυναῖκα).

Δράκαινα.

***βαρβάρης** ἐπίθ. βερβέρης Θήρ. Κρήτ. Θηλ. βερβέρα Θήρ. Κρήτ.

Λέξις ὀνοματοποιημένη. Ἰδ. Κορ. Ἀτ. 4, 53. Τὸ βερβέρης και παρὰ Σομ.

1) Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ὁμιλήσῃ εὐκρινῶς, τραυλὸς Κρήτ. Ἡ σημ. και παρὰ Σομ. 2) Φλύαρος Θήρ. Κρήτ. Συνών. βαρβάρα 1β, *βαρβαρίστης, βαρδάρης.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

βαρβάρι τό, Πελοπν. (Τριφυλ.) κ.ά.

Λέξις πεποιημένη. Πβ. και βαράρι.

Βαρδάρη 1, ὁ ἰδ.

***βαρβαρίζω**, βαρβαλιάζον Εὔβ. (Ἀνδρων.)

Λέξις πεποιημένη.

Φλυαρῶ: Εἶντα βαρβαλίζεις τόσες ὥρες; Συνών. βαρβαρίζω (I) 1δ.

βαρβαρίζω (I) Ἡπ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) βερβερίζω Θήρ. Κρήτ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Πόντ. (Ὀφ.)—Λεξ. Αἰν. βερβερίζον Εὔβ. (Ἀνδρων. Αἰλωναρ. Κύμ. Ὁξύλιθ.) βιρβιρίζω Ἡπ. Κρήτ. βιρβιρίζον Εὔβ. (Στρόπον.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βλάστ.) Καταφύγ. Κοζ. Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) βιρβιρῶ Μακεδ. (Βλάστ.) μπαρβαρίζω Ἡπ. μπαρβαρίζον Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. (Ζαγορ.)

Τὸ ἀρχ. βαρβαρίζω = ὁμιλῶ ὡς βάρβαρος, ἤτοι γλῶσσαν ἀκατάληπτον. Τὸ βερβερίζω = βατταρίζω και μεταγν.

1) Ἐκφέρω ἀνάρθρους φθόγγους Εὔβ. (Ἀνδρων. Κύμ.): Ἄσμ.

Γέμισ' ὁ στόμας του αἵματα, τὰ χεῖλη του φαρμάκια, ἡ γλῶσσα του βερβέριξε ὅταν τὸ χελιδονάτσι

Κύμ. β) Τραγουδῶ παραπονετικά και λυπηρὰ ἄσματα Λεξ. Αἰν. γ) Ὁμιλῶ πολὺ και συνεχῶς χωρὶς νὰ μ' ἐννοοῦν οἱ ἀκούοντες, ὁμιλῶ ἀκατάληπτα Κρήτ.: Βερβερίζει και δὲ γατέει εἶδα λέει. δ) Φλυαρῶ Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Θήρ. Κρήτ. κ.ά.: Μόνο γιὰ νὰ βερβερίξῃ εἶναι Κρήτ. Συνών. *βαρβαρίζω. ε) Βομβῶ Κρήτ.: Φρ. Βιρβιρίζει ἔς τ' ἀπτί μου (μὲ ἐνοχλεῖ μὲ τὴν πολυλογίαν του). ς) Κλαίω και δὴ ἀκαταπαύστως Εὔβ. (Αἰλωναρ. Κύμ. Ὁξύλιθ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.): Βερβερίζει τὸ παιδί Κύμ. Ὁξύλιθ. ζ) Φωνάζω γοερῶς Μακεδ. (Κοζ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) 2) Καταλαμβάνομαι ὑπὸ μεγάλου τρόμου, φρίττω Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Καταφύγ. Σισάν.): Σὶ γλέπου κι βιρβιρίζον Ἡπ. Βιρβέρ'σι οὐ κόσμους ἀπ' ἀπαντὸν αὐτόθ. Καὶ μετβ. προξενῶ εἰς τινα τρόμον Μακεδ. (Βλάστ. Σισάν.): Οὐ δάσκαλους βιρβέρ'ξι πουλὺν τὰ πιδιά Σισάν. Βιρβιρίκι πουλὺν κι ἀποντότι τὸν πιάν' μιὰ βιρβέρα αὐτόθ. 3) Τρέμω Πόντ. (Ὀφ.): Ἀς σὸ πολλὰ τὸ κρύο βερβερίζ'. 4) Αἰσθάνομαι φρικίαςιν εἰς τὸ σῶμα Στερελλ. (Αἰτωλ.): Μὴ μὴ χαιδεύ'ς, γιατί βιρβιρίζ' τὸν κουρμί μ'. Ψύλλους νὰ πιράσ' ἀπ' ἄνδρον μ', βιρβιρίζ' τὸν κουρμί μ'. 5) Αἰσθάνομαι πόνον Εὔβ. (Στρόπον.): Ἐχον τρουῦρίστρα κι βιρβιρίζον νύχτα μέρα.

βαρβαρίζω (II) Αἰγιν. Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πελοπν. (Μεσσ.) Χηλ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ὄν. Βαρβάρα.

Τὸ ρῆμα ἐπλάσθη παρηχητικῶς ἄνευ ὠρισμένης σημασίας πρὸς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ τῶν στίχων, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχει ὁμοίως ρῆμα παρηχητικόν, ἀλλὰ μετὰ σημασίας ἐνθ' ἄν.: Γνωμ.

Ἡ Βαρβάρα βαρβαρίζει | και ὁ Σάββας σαβανώνει

και ἄγιο-Νικόλας πλάκωσε | τὰ χιόνια φορτωμένος

(διὰ τὴν σημ. τοῦ γνωμ. ἰδ. τὴν λ. Βαρβάρα 1) Μεσσ. Τὸ γνωμ. ἐν παραλλαγαῖς και ἀλλαχοῦ. Συνών. βαρβαρώω.

βαρβαρίκι τό, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Λέξις πεποιημένη.

Πλήθος προβάτων, ἐριφίων, βοῶν, χοίρων, ὀρνίθων κττ.: Ἐχει βαρβαρίκι πρόβατα.

ΤΟΜ. Γ' — 56

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ